

Añã. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Psalmus xxij.

Domini est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gló-

riæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añã. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Añã. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

Psalmus xlv.

Deus noster refugium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * au-

ferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

V. Meménto nostri Domine in beneplácito populi tui. **R.** Visita nos in salutari tuo.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. j. de jejunio decimimensis et collectis.

Lectio iij.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostræ intelligamus exordium, inveniémus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris : et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam speculo, divinæ benignitatis forma resplédeat. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam

primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostræ non est, nisi misericordia Dei, quem non diligerémus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostræ, suæ veritatis luce discuteret.

R. A dextris est mihi Dominus, ne commovear : * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. **V.** Dominus pars hereditatis meæ, et cálicis mei. — Propter.

Lectio v.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat : et ut in nobis formam suæ bonitatis invéniat, dat unde ipsi quoque, quod operatur, operemur, accéndens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suæ caritatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntatum sæpe in reprobos tendat affectus : quantum nobis optandum atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt placi-

ta, discrepémus? De quo dicit Prophéta : Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntate ejus : quia non áliter nobis erit dignitas divínæ majestátis, nisi imitatio fuerit voluntátis.

R. Apud Dóminum misericórdia, * Et copiósa apud eum redemptio. **V.** Húmiles spíritu salvábit. — Et copiósa.

Lectio vij.

Dicente itaque Dómino : Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua; et diliges próximum tuum sicut teípsum, suscipiat fidéls ánima auctóris sui, atque rectóris immarcescibilem caritatem, totámque se étiam ejus subjiciat voluntati, in cujus opéribus, atque judiciis nihil vacat a veritate justítiæ, nihil a miseratióne cleméntiæ. Quóniam etsi magnis quis labóribus, et multis fatigétur incómodis, bona est illi causa tolerándi, qui se advérsis vel córrigi intélligit, vel probári.

R. Rememoráti sunt quia Deus adjutor est eórum. * Et Deus excélsus Redemptor eórum est. **V.** Et

pavit eos in innocéntia cordis sui. — Et Deus. **G**lória Patri. Et Deus.

In III. Nocturno.

Añá. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Psalmus lx.

Confitebimur tibi Deus : * Xáudi Deus deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratióne meam : * dedísti hereditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmānet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritatem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Añá. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Añá. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum.

Psalmus lxxij.

Confitebimur tibi Deus : * confitebimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iniquis : Nolíte inique ágere : * et delinquentibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a désertis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exálat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam : * et exaltabúntur córnua justí.

Añá. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum.

Añá. Protéctor noster áspice Deus, et respice in fáciem Christi tui.

Psalmus lxxvij.

Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtutum : * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtutum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te : * ascensionés in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de

virtute in virtutem : * videtur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam : * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus : * et respice in faciem Christi tui :

Quia melior est dies una in atriis tuis * super milia.

Eligi abjectus esse in domo Dei mei : * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus : * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia : * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Añs. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

V. Notam fecisti in Gentibus virtutem tuam.

R. Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. **Cap. iij.**

In illo tempore : Dixit Jesus Nicodemo : Nemo ascendit in celum, nisi

qui descendit de celo, Filius hominis, qui est in celo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex Tract. in cap. iij. Joan.

Nemo ascendit in celum, nisi qui de celo descendit.

Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit.

Et nostis, fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum.

Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur : Nec letatur, inquit, in perditione vivorum; creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum.

Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam.

Si non consentiret, nihil invexerat diabolus; consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem.

A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales; Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per

quod facta sunt omnia, unicus, æqualis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.

Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

R. Laudabilis populus,

* Quem Dominus exercituum benedixit dicens : Opus manuum mearum tu es : hereditas mea Israel.

V. Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. — Quem.

Lectio viij.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis : Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Nonne vita Christus? Et

tamen mortuus est Christus.

R. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum :

* Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt, qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Gloria. Plena.

Lectio ix.

Interim modo, fratres, ut a peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur, quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet filium hominis; ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Quomodo, qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum : sic qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem : hic autem ait, ut habeant vitam æternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam : figura præstabat vitam temporalem; res ipsa, cujus illa figura

erat, præstat vitam æternam.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Cantáte Dómino, * quóniam magnífice fecit : annuntiáte hoc in univér-
sa terra.

2. Ecce Deus * Salvátor meus, fiduciáliter agam : quia factus est mihi in salutem, allelúia.

3. Hauriétis aquas * in gaudio de fóntibus Salvatóris, et dicétis : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exsulta, et lauda * habitatio Sion, quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Capitulum. Tob. iij.
Benedictum nomen tuum, Deus patrum nostrórum : qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Salútis humanæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redempti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subíres innocens,
A morte nos ut tólleres?

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárCIAS,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

✠. Dómine refúgium factus es nobis. ✠. A generatióne et progénie.

Ad Bend. Añæ. Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos : sustinúimus eum, exsultábimus, et lætábimur in salutári ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devicta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti : concéde, ut hæc beneficia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærere, et ejúsdem redemptionis fructum percipere mereámur. Per eúdem Dóminum.

Ad Primam in ✠. br. ✠.
Qui redemísti mundum.

AD TERTIAM.

Capit. ut ad Laudes.

✠. br. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ✠. In ecclésiis benedicam te Dómine. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime.

✠. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ✠. Vísitá nos in salutári tuo.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Cor. j.
EX ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redemptio.

✠. br. Meménto nostri Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Meménto. ✠. Vísitá nos in salutári tuo. In. Glória. Meménto.

✠. Redemísti nos Dómine in sáanguine tuo. ✠. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. iv. d. v. c
Dignus es Dómine Deus noster accipere glóriam, et honórem, et virtutem : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sáanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

✠. br. Notam fecísti in pópulis, * Virtutem tuam. Notam. ✠. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtutem. Glória Patri. Notam fecísti.

✠. Dómine refúgium factus es nobis. ✠. A generatióne et progénie.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis [420] præter Añam sequentem.

✠. Redemísti nos Dómine in sáanguine tuo. ✠. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Añæ. Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum, et dominatio tua in omni generatióne et generatióne, allelúia.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

S. Raphaelis

Archangeli. Duplex maj.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. [440] Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris,
Vita, virtus córdium :
In conspéctu Angelórum
Votis, voce, psállimus :
Alternántes concrepádo
Melos damus vóci bus.

Collaudámus venerántes
Omnes cœli príncipes,
Sed præcípue fidélem
Médicum, et cómitem
Raphaélem, in virtúte
Alligántem dæmonem.

Quo custóde procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci :
Mundo corde, et córpore
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.
Glóriam Patri melódis
Personémus vóci bus :
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito :
Qui Trinus, et unus Deus
Exstat ante sæcula.

Amen.

✠. Stetit Angelus juxta
aram templi. ✠. Habens
thuríbulum áureum in ma-
nu sua.

Ad Magnif. Aña. Ego
sum Raphaél Angelus, qui
asto ante Dóminum : vos
autem benedicite Deum,
et narráte ómnia mirabí-
lia ejus.

Oratio.

DEus, qui beátum Ra-
phaélem Archánge-
lum Tobíæ fámulo tuo có-
mitem dedisti in via : con-
cede nobis fámulis tuis ; ut
ejúsdem semper protegá-
mur custódia, et muniá-
mur auxilió. Per Dómi-
num.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Archan-
gelórum Dóminum, * Ve-
níte adorémus.

Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Tibi Christe.
ut supra. [433]

In I. Nocturno.

Aña. Egréssus Tobías
invénit júvenem præcín-
ctum, et quasi parátum ad
ambulándum, et ignórans
quod Angelus esset, salu-
távit eum.

**Psalmi trium Nocturno-
rum ut in Officio votivo
de SS. Angelis. [273]**

Aña. Angelus Raphaél
seípsum occúltans, ait :
Ego sum Azarías magni
Ananíæ filius.

Aña. Sanum ducam fi-
lium tuum in regiónem
Medórum, et sanum tibi
redúcam, allelúia.

✠. Data sunt Angelo in-
cénsa multa. ✠. Ut adolé-
ret ea ante altáre áureum,
quod est ante óculos Dó-
mini.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. xij.

Occávit ad se Tobías
filium suum, dixít-
que ei : Quid pós-
sumus dare viro isti san-
cto, qui venit tecum?
Respondens Tobías, dixit

patri suo : Pater, quam
mercédem dábitis ei?
aut quid dignum póterit
esse beneficiis ejus? Me
duxit et redúxit sanum,
pecúniám a Gabélo ipse
recépit, uxórem ipse me
habere fecit, et dæmó-
nium ab ea ipse compé-
scuit, gáudium paréntibus
ejus fecit, me ipsum a de-
voratione piscis erípuit,
te quoque vidére fecit lu-
men cœli, et bonis ómni-
bus per eum repléti su-
mus. Quid illi ad hæc
potérimus dignum dare?
Sed peto te pater mi, ut
roges eum, si forte digná-
bitur medietátem de óm-
nibus, quæ alláta sunt,
sibi assumere.

✠. In illo témpore exau-
ditæ sunt preces ambórum
in conspéctu glóriæ sum-
mi Dei : * Et missus est
Angelus Dómini sanctus
Raphaél, ut curáret eos
ambos, quorum uno tém-
pore sunt orationes in con-
spéctu Dómini recitátæ.
✠. Tobías et Sara in tri-
bulatióne pósiti, cum lá-
crymis oráre cœperunt.
— Et missus.

Lectio ij.

ET vocántes eum, pa-
ter scilicet et filius,
tulérunt eum in partem :

et rogáre cœperunt, ut
dignarétur dimídiam par-
tem ómnium, quæ attúle-
rant, accéptam habére.
Tunc dixit eis occúlte :
Benedicite Deum cœli, et
coram ómnibus vivénti-
bus confitémini ei, quia
fecit vobíscum misericór-
diam suam. Etenim sacra-
méntum regis abscondere
bonum est : ópera autem
Dei reveláre et confitéri
honoríficum est. Bona est
orátio cum jejúnio, et
elemósyna magis quam
thesáuros auri recóndere :
quóniam elemósyna a
morte líberat, et ipsa est,
quæ purgat peccáta, et
facit invenire misericór-
diam et vitam ætérnam.

Qui autem faciunt peccá-
tum, et iniquitátem, ho-
stes sunt animæ suæ. Ma-
nifesto ergo vobis veritá-
tem, et non abscondam a
vobis occúltum sermó-
nem. Quando orábas cum
lácrymis, et sepeliébas
mórtuos, et derelinquébas
prándium tuum, et mórt-
uos abscondébas per
diem in domo tua, et no-
cte sepeliébas eos, ego
óbtuli oratióem tuam
Dómino. Et quia accéptus
eras Deo, necesse fuit ut
tentátió probáret te.

R. Egressus Tobías invenit juvenem splendidum stantem præcinctum, et quasi paratum ad ambulandum, et salutavit eum, et dixit : * Unde te habemus bone juvenis? **V.** Et ignorans quod Domini Angelus esset, salutavit eum, et dixit. — Unde.

Lectio iij.

ET nunc misit me Dominus ut curarem te, et Saram uxorem filii tui a dæmónio liberarem. Ego enim sum Raphaël Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, et trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Et enim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram : ipsum benedicite, et cantate illi. Vidēbar quidem vobiscum manducare, et bibere : sed ego cibo invisibili, et potu, qui ab hominibus vidēri non potest, utor. Tempus est ergo ut revērtar ad eum, qui me misit : vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab

aspectu eorum ablatus est, et ultra eum vidēre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum, et exsurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus.

R. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, et dixit : Gaudium sit tibi semper : * Forti animo esto, in proximo enim est, ut a Deo cureris. **V.** Et respondens Tobias, ait : Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sēdeo, et lumen cœli non vīdeo? — Forti animo. **Gloria Patri.** Forti animo.

In II. Nocturno.

Añā. Dixit autem Angelus : Apprehēde brānchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Añā. Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare jussisti.

Añā. Lúmina fel sanat, sed virtus cordis et jecoris diaboli expellit potestatem.

V. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. **R.** De manu Angeli.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. j. in Domin. XV. de B. Tobia, qui est ccxxvj. de Tempore.

Lectio ib.

Eatus Tobias, qui panem suum noverat frangere esuriēti, mercēdem celerem mercenário præparat laborānti. Patiēter lectiōne percēpta, quæ nuper est recitata, admirāmur patris filique tractatum, quemadmodum Angelus monet, quem æstimabant terrēnum sub cœlesti glória mercenarium. Ad hoc enim cecitatis incūrrit exitium, ut Angelum susciperet medicum, qui divinis facibus incensus sic anhelavit. Honesta est oratio cum jejūnio et eleemōsyna. Oratio justi clavis est cœli. Ascendit precatio, et descendit Dei miseratio. Licet alta sit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hominis linguam, si mundam habet conscientiam. Cum sensibus loquitur, si sit solus noster gemitus. Sufficit auribus imber oculorum : fletus citius audit, quam voces. Oratio invidi solet de au-

ribus propulsari. Erat patris et filii anima una; dum esset proprietas membrorum, erat illis singularis germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus istum hominem, adjicientes ad mercēdem placitam, quia nobis multa opere suo contulit bona : et rogare coepit mercenarium, ut mercēdis suæ sumat effectum. Frater, inquit, accipe quod tuum est, et tunc vade salvus. Recipe mercēdem tuam, quia mihi, et filio meo bonam præbūisti misericordiam. Tolle, ut dixi, mediā substantiam quam cum filio meo reportasti; nam gratia, quam tibi debemus, non potest ponderari.

R. Interrogavit Tobias Angelum : De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respondens, ait : * Ego sum Azarias Ananiæ magni filius. **V.** Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne forte sollicitus sis. — Ego sum.

Lectio v.

Continuo Angelus gaudet de cogitata mercēde, qui missus fuerat gratis facere pietatem. Tobis, inquit, vel Tobia,

quid de mea mercéde satis supérflue cogitátis? Habéte quod vobis donávit Pater ille cœlestis : Ego mínister sum curatiónis, ille est auctor sanitátis. Nescítis cuius mercenárii ope pérfrui meruístis. Defúnctos captivitátis sepelíre non timuístis : Tobis, ascenderunt ad Dóminum ópera tua, quia relicto prándio reddidísti mórtuum sepultúrae. Ego Dómino medulláta intuli sacrificia pro venerábili sepultúra. Ego diréctus sum operárius fori cœlestis. Mórtuum sepelístis, et mortis acúleum non timuístis. Ipse sepúltus pro vobis voce tácita proclamávit. Probatiónis fúerat cæcitas oculórum, unde paciéntia tua clárius meruisset de cœlestibus ornámentum. Ego sum Ráphael, unus ex septem Angelis, qui astámus ante claritátem Dei. Non indíger fructu humanæ mercédis : dívitem me facit conversátio Majestátis. Dives est ille, qui me misit ; gratis jussit impénderi, quod gratis ipse concéssit. Nec ipsum honórem gratiárum mihi deputétis, quia nihil meis víribus

percepístis. Deum benedicíte, et illi confitémini, et ipsum glorificáte, quia vobíscum fecit bona.

R. Exívit Tobías, ut laváret pedes suos, et ecce piscis immánis exívit ad devorándum eum, qui expavéscens, clamávit voce magna, dicens : Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus : Apprehénde bránchiam ejus, et trahe eum ad te : * Exéntera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repóne tibi ; sunt enim necesária ad medicaménta útiliter. **V.** Attráxit autem Tobías piscem in siccum, et palpitáre cœpit ante pedes ejus, et ait Angelus ei. — Exéntera.

Lectio vij.

Subito patefacto mystérii cœlestis honóre, voce Raphaélis Archángeli attóniti Tobis et Tobías, collápsi in terram prouérunt, vocem trémulam pénitus occultavérunt, quia vocem insólitam audierunt. Quid metuístis pater Tobis, filiúsque Tobía? Mercenárium habére cœlestem, et tamquam operárium locáre terréstrem? Celávit vobis Angelus nomen : Azariás sum, inquit, Ananíæ magni

fílius; et non dixit : Ego sum Ráphael Angelus. Celávit in primo nómine dignitátem, ne fáceret locatóri terrórem. Si enim diceret, Ego sum Angelus: non esset Tobíæ mercenárius. Serváta est dignitas nóminis, ut postrémo magnitúdo clarésceret dignitátis. Vidéte, caríssimi, quantum sit eleemósynæ méritum : Angelum méruit habére operárium. Vidétis quantum próficit mórtuos sepelíre, ut oblátio ejus per Angelum Raphaélem ad cœlestem ascénderet majestátem. Vidétis, quia eleemósyna a morte líberat, et ipsa purgat peccáta, facit purgatiónem oculórum, líberata ténébris peccatórum. Tobis via sua dedúctur, Sara tot viris contristáta per Angelum matrimónio copuláta.

R. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Ráphael ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, et grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, et osculáre eum : * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum : scias enim, quóniam mox ape-

riéntur óculi ejus, et vidébit pater tuus lumen cœli, et in aspéctu tuo gaudébit. **V.** Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessárium. — Statímque lini. **Glória.** Statímque.

In III. Nocturno.

Añã. Est hic Sara Raguélis filia, quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Añã. Septem viros hábuit, quos dæmónium opprésit : tímeo ne mihi símile contíngat.

Añã. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in filiis consequáris.

V. Apprehéndit Angelus Ráphael dæmónium. **R.** Et religávit illud in deserto superiórís Ægypti.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij.

Cap. v.

In illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Tract. xvij. in cap. v. Joan.

Irurum non esse debet a Deo factum miraculum : mirum enim esset, si homo